

Csanádapáca, 1898. szeptember 18. – Újkígyós, 1987. december 29.

Gazdagparaszti családból származott, szülei 60 kat. holdon gazdálkodtak. Hat elemiit végzett. Az első világháborúban katona, Ausztriában és az olasz fronton szolgált. 56. kat. holdas saját birtokához további földet bérelt, és belterjes gazdálkodást folytatott. 1924-től a községi képviselő-testület tagja. 1935-től a Hangya szövetkezet helyi igazgatója. 1930-ban belépett a Független Kisgazdapártba, később a helyi szervezet elnöke lett, majd bekerült az országos nagyválasztmányba is. Részt vett az 1930-as évek választási küzdelmeiben; 1939-ben az eleki egyéni választókerületben maga is képviselőjelölt volt, de alulmaradt. 1938-tól 1944-ig több alkalommal katona. 1941-ben csatlakozott a Magyar Parasztszövetséghez, a Csanád vármegyei szervezet elnökévé választották. A második világháború után részt vett a kisgazdapárt újjászervezésében; ismét megválasztották a csanádapácai szervezet elnökévé (1945–1947), majd a Csanád vármegyei szervezet alelnöke lett (1945–1948). A helyi nemzeti és termelési bizottságok tagja. 1945. november 4-én a Csongrád és Csanád vármegyei választókerületben nemzetgyűlési képviselővé választották. 1947 tavaszán a parasztképviselőket pártállás nélkül tömörítő parlamenti parasztblokk alelnöke. 1947. februárjától szeptemberig tagja a volt FKGP Politikai Bizottságának. 1947. július 1-jétől pártja képviseletében a Magyar Országos Szövetkezeti Központ (MOSZK) igazgatósági tagja, és részt vett az Országos Szövetkezeti Tanács munkájában. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon pótképviselő lett. Fokozatosan szembekerült a Dobi-Gyöngyösi-féle baloldali pártvezetéssel, ezért 1948. augusztus 17-én az FKGP Politikai Bizottsága kizárta a pártból, egyúttal visszahívták a MOSZK igazgatóságából. 1948 nyarán az ügyészség, mivel egy népgyűlésen kétségeinek adott hangot az 1947-es köztársaság-ellenes összeesküvés ügyet illetően, izgatás címén vádat emeltek ellene. Letartóztatták, a népbíróság két és fél év börtönre, ötévi hivatalvesztésre, vagyonelkobzásra és politikai jogai tíz évre történő felfüggesztésére ítélte. 1949. október 5-én a Népbíróságok Országos Tanácsa felülvizsgálta az ügyet; az eljárás eredményeképpen vagyona felének elkobzása után szabadlábra helyezték. Az 1950-es években a megmaradt 14. kat. hold földjén gazdálkodott. Házát államosították. 1956. októberében Békéscsabán részt vett a kisgazdapárt újjászervezését előkészítő megbeszélésen, ezért 1956. november 4. után letartóztatták. Hosszabb ideig rendőri felügyelet alatt állt. Belépett a helyi Széchenyi Termelőszövetkezetbe, gyümölcstermelési csoportvezető, majd vezetőségi tag lett. 1973-tól nyugdíjas.